

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 1 mars 1934 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående lagstiftning mot oskäligen mellanhandsvinst vid handel med livsmedel.

I en inom andra kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 478, vilken behandlats av andra lagutskottet, har herr *Olsson* i Blädinge hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag till lag riktad mot oskäligen mellanhandsvinst vid handel med livsmedel.

I motionen har hänvisats till den motivering, som anförts i en av motionären väckt, till jordbruksutskottets behandling hänvisad motion, II: 476, angående årliga utredningar om jordbrukets produktionskostnader för de viktigaste livsmedlen. Beträffande de skäl, som motionären därvid åberopat till stöd för sin förevarande hemställan, får utskottet hänvisa till motionen II: 476.

För att verkställa utredning angående avhjälpan av olägenheterna av mellanhandssystemet vid livsmedelshandeln med mera samt avgiva förslag i ämnet tillsatte statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet jämlikt bemyndigande av Kungl. Maj:t den 16 juli 1920 sju sakkunnige, vilka antogo benämningen "mellanhandssakkunnige".

Den 17 juni 1922 överlämnade de sakkunnige till Kungl. Maj:t betänkande över det till utredning förelagda spørsmålet [S. O. U. 1922:20]. Där behandlades bland annat i särskilda kapitel "Olägenheterna vid mellanhandssystemet" (sid. 50—55) samt "Olägenheternas avhjälpan" (sid. 66—90), varefter (sid. 90—91) en sammanfattning lämnades av resultatet av utredningen. De sakkunnige anförde därvid, bland annat, att de med hänsyn till de stora vanskligheter, som vore förenade med varje försök från samhällets sida att genom lagstiftning eller andra tvångsåtgärder ingripa reglerande i distributionsmekanismen, stannat i den bestämda övertygelsen, att ett sådant ingripande ej vore tillrådligt. Enligt de sakkunniges mening vore för såväl konsumenterna som producenterna Kooperationen det bästa medlet att undanröja olägenheterna vid mellanhandssystemet.

Över de sakkunniges utlåtande inforrades av Kungl. Maj:t utlåtanden från ett flertal myndigheter och sammanslutningar. Utredningen har emellertid därför jämlikt Kungl. Maj:ts förordnande den 28 oktober 1932 såsom icke förledande någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd lagts till handlingarna.

Utskottet vill i detta sammanhang erinra om, att statsmakterna årligen anslå avsevärda belopp, vilka i viss utsträckning avse att bereda producenterna av

livsmedel ökad möjlighet att undvika mellanhänder vid varornas distribuering till konsumenterna. Nämnas må bland annat strävandena att åstadkomma reglering i fråga om spannmåls-, mjölk- och slaktdjurshandeln.

Utskottet. I den förevarande motionen föreslås, att efter verkställd utredning förslag skall framläggas angående en lag, riktad mot oskäligen mellanhandsvinst vid handel med livsmedel. Motionen lämnar emellertid icke någon ledning för bedömandet av innehållet i den lagstiftning, som enligt motionärens önskan skulle komma till stånd. Med hänsyn härtill finner utskottet skäl icke föreligga för riksdagen att i anledning av motionen avlåta skrivelse i ämnet till Kungl. Maj:t.

Utskottet hemställer därför,

att förevarande motion, II: 478, icke måtte föranleda till någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 1 mars 1934.

På andra lagutskottets vägnar:

K. G. WESTMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *K. G. Westman, Gustaf Tamm, P. Sandström* och *Norman*, fröken *Hesselgren** samt herrar *Olof Carlsson, Karl Bodin* och *Forslund*;

från andra kammaren: herrar *Magnusson* i Kalmar*, *Olovson* i Västerås, *Pettersson* i Hällbacken, *Holmström*, *Hansson* i Trollhättan, *Gardell* i Gahns, *Sandström* i Nyland och *Sandberg*.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.